

خبر

اماواگرهای توقیف کشتی اماراتی در دریای سرخ

● ائتلاف تحت رهبری عربستان سعودی روز گذشته مدعی شد که افرادی وابسته به نیروهای حوثی یک کشتی باری با پرچم امارات متحده و حامل تجهیزات بیمارستانی را در بندر جدیده در غرب یمن «ربوده‌اند». به گزارش خبرگزاری فرانسه، نیروهای حوثی نیز پس از انتشار این خبر تأیید کردند که یک کشتی با پرچم امارات را در دریای سرخ «توقیف کرده‌اند؛ اما گفتند که این کشتی «تدارکات نظامی» حمل می‌کرد. منابع عربی نام این کشتی را «روابی» ذکر کرده‌اند. یحیی سریع، سخنگوی نیروهای انصارالله در پیامی توییتی توقیف یک کشتی باری را تأیید کرد؛ اما گفت کشتی «حامل تجهیزات نظامی» بوده، «بدون مجوز وارد آب‌های یمن» شده و «اقدامات خصمانه‌ای که امنیت و ثبات مردم یمن را هدف قرار می‌دهد» انجام می‌دهد. اما خبرگزاری دولتی عربستان سعودی به نقل از ترکی المالکی، سخنگوی ائتلاف عربستان، گزارش داد که این کشتی از جزیره سُقُطْرا در دریای سرخ عازم بندر جیزان عربستان سعودی در شمال یمن بود که درست قبل از نیمه‌شب یکشنبه مورد حمله قرار گرفت. او این‌گونه ادامه داد که این کشتی درحال حمل تجهیزات از یک بیمارستان صحرایی تعطیل شده بود و تهدید کرد که اگر حوثی‌ها این کشتی را فورا آزاد نکنند، ائتلاف در صورت لزوم علیه آنها «از زور استفاده خواهد کرد». همچنین شامگاه یکشنبه مرکز عملیات تجارت دریایی بریتانیا (UKMTO) اعلام کرد که گزارش‌هایی مبنی بر حمله به یک کشتی در نزدیکی بندر راس عیسی یمن، که در شمال جدیده قرار دارد، دریافت کرده است و تحقیقات در این زمینه درحال انجام است. هنوز مشخص نیست که آیا این همان حمله به کشتی «روابی» امارات بوده است یا خیر. آخرین حمله در نزدیکی راس عیسی در اواخر سال ۲۰۱۹ رخ داد که طی آن حوثی‌ها برای مدت کوتاهی یک کشتی با پرچم عربستان و دو کشتی کره جنوبی را توقیف کردند. عربستان سعودی رهبری یک ائتلاف نظامی را برعهده دارد که بیش از هفت سال است با حوثی‌ها می‌جنگد. این ائتلاف، حوثی‌ها را متهم به حمله به خطوط کشتی‌رانی در دریای سرخ می‌کند. این مسیر به دلیل وجود کانال سوئز یکی از پرترددترین خطوط دریایی جهان است.

حزب جمهوری‌خواهان فرانسه که راست‌گرایان

سنتی این کشور آن را تشکیل می‌دهند، خود را برای انتخابات ریاست‌جمهوری در بهار سال آینده آماده می‌کند و در این میان انتخاب غافلگیرکننده «والری پکرس» برای نامزدی در این انتخابات، جایگاه جمهوری‌خواهان را تقویت کرده است.
نظرسنجی‌ها نشان می‌دهد که پکرس می‌تواند امانوئل مکرون، رئیس‌جمهوری فعلی فرانسه را شکست دهد و اولین رئیس‌جمهوری زن فرانسه شود.
پکرس در صورت پیروزی در انتخابات، جانشین رهبرانی مانند نیکولاس سارکوزی و ژاک شپاک می‌شود. برای والری پکرس داستان از کت قرمزی شروع شد که در سخنرانی مراسم انتخاب نامزد انتخاباتی حزب جمهوری‌خواهان پوشیده بود. او در آن مراسم به‌عنوان نامزد حزب برای انتخابات ریاست‌جمهوری سال آینده انتخاب شد.
سیاست‌مداری مثل پکرس به‌خوبی می‌داند که رسانه‌ها و مردم لباس‌پوشیدنش را مورد واکاوی و تحلیل قرار می‌دهند و این به آن معناست که مورد توجه قرار گرفته است. یکی از روزنامه‌ها ماجرا را بسیار جدی‌تر کرد و حتی از کارشناسان مد و مورخان خواست تا کت قرمز پکرس را رمزگشایی کنند و بگویند نماد و نشانگر چیست. یکی از کارشناسان نوشت: «این کت قرمز به این دلیل انتخاب شده که او را به‌عنوان فردی متمایز و مورد توجه در میان جمعیت مشخص کند. قرمز رنگ قدرت است». کارشناس دیگری هم رنگ قرمز را یادآور «خون و روحیه مبارزه‌جویانه» پکرس توصیف کرد.
با گذشت چند روز پس از این منظره، نظرسنجی مؤسسه «الاب» نشان داد که اگر همین امروز انتخابات ریاست‌جمهوری برگزار شود، پکرس و مکرون راهی دور دوم می‌شوند و پکرس می‌تواند مکرون را با آرای ۵۲ درصد در مقابل ۴۸ درصد شکست دهد. اقبال غیرقابل‌تصور افکار عمومی به پکرس، برای حزب جمهوری‌خواهان بسیار امیدبخش بوده است؛ حزبی که نزدیک به یک دهه دور از قدرت بوده و تحت فشار مکرون و حتی مارین لوپن، رهبر راست‌گرایان افراطی فرانسه قرار داشته است. درحالی‌که پکرس به‌عنوان یک محافظه‌کار میانه‌رو، اغلب با امانوئل مکرون مقایسه می‌شود. اکنون با کار دشواری روبه‌رو است تا بتواند پایگاه حامانش را تا زمان انتخابات گسترش دهد. او باید میانه‌روها و محافظه‌کاران سنتی را که کمتر به موضوعات مهاجرت و هویت ملی می‌پردازند، آماده کند تا وارد این مباحث شوند. این موضوعات مسائل روز و جریان غالب سیاسی فرانسه و اروپا هستند و نمی‌توان از موضع‌گیری درباره آنها طفره رفت و انتظار پیروزی در انتخابات را داشت.

سنتی این کشور آن را تشکیل می‌دهند، خود را برای

آیا یک زن، جانشین امانوئل مکرون در فرانسه می‌شود

ظهور شگفت‌انگیز «والری پکرس»

جمهوری‌خواهان از حاشیه به متن

پیروزی مکرون در انتخابات سال ۲۰۱۷ نقشه سیاسی جدیدی در فرانسه ترسیم کرد و از یک سو حزب جمهوری‌خواهان را به حاشیه راند و از طرف دیگر مخالفان سوسیالیست آنها را از صحنه سیاست بیرون راند. پکرس ۵۴ساله و رهبر فعلی حزب جمهوری‌خواهان در منطقه پاریس، وزیر سابق بودجه و سپس آموزش عالی فرانسه است و رقیبی خطرناک برای مکرون. برای رئیس‌جمهوری فرانسه، چالشی که از سوی چهره‌ای مانند پکرس مطرح شود، می‌تواند بسیار سخت‌تر از چالش مارین لوپن باشد که او را به‌راحتی در سال ۲۰۱۷ شکست داد. ظهور فردی مانند پکرس ۵۴ساله، در زمان ناآرامی‌های سیاسی فرانسه رخ داده است. تا چند ماه قبل، اکثر کارشناسان انتظار داشتند یک رقابت مجدد مانند سال ۲۰۱۷ برگزار شود و در دور دوم، مکرون در مقابل لوپن قرار بگیرد؛ اما ظهور سریع «اریک زمور»، روزنامه‌نگار و کارشناس تلویزیونی راست افراطی که رسماً نامزد ریاست‌جمهوری شده، اوضاع را تغییر داده است. با تضعیف شدید موقعیت لوپن، نامزدی زمور فرصتی را برای پکرس ایجاد کرده است تا بتواند دور اول انتخابات را به‌راحتی پشت‌سر

بهرآحتی در سال ۲۰۱۷ شکست

داد. ظهور فردی مانند پکرس ۵۴ساله، در زمان ناآرامی‌های سیاسی فرانسه رخ داده است. تا چند ماه قبل، اکثر کارشناسان انتظار داشتند یک رقابت مجدد مانند سال ۲۰۱۷ برگزار شود و در دور دوم، مکرون در مقابل لوپن قرار بگیرد؛ اما ظهور سریع «اریک زمور»، روزنامه‌نگار و کارشناس تلویزیونی راست افراطی که رسماً نامزد ریاست‌جمهوری شده، اوضاع را تغییر داده است. با تضعیف شدید موقعیت لوپن، نامزدی زمور فرصتی را برای پکرس ایجاد کرده است تا بتواند دور اول انتخابات را به‌راحتی پشت‌سر بگذراند. ظهور فردی مانند پکرس ۵۴ساله، در زمان ناآرامی‌های سیاسی فرانسه رخ داده است. تا چند ماه قبل، اکثر کارشناسان انتظار داشتند یک رقابت مجدد مانند سال ۲۰۱۷ برگزار شود و در دور دوم، مکرون در مقابل لوپن قرار بگیرد؛ اما ظهور سریع «اریک زمور»، روزنامه‌نگار و کارشناس تلویزیونی راست افراطی که رسماً نامزد ریاست‌جمهوری شده، اوضاع را تغییر داده است. با تضعیف شدید موقعیت لوپن، نامزدی زمور فرصتی را برای پکرس ایجاد کرده است تا بتواند دور اول انتخابات را به‌راحتی پشت‌سر بگذراند.

ظهور فردی مانند پکرس ۵۴ساله، در زمان ناآرامی‌های سیاسی فرانسه رخ داده است. تا چند ماه قبل، اکثر کارشناسان انتظار داشتند یک رقابت مجدد مانند سال ۲۰۱۷ برگزار شود و در دور دوم، مکرون در مقابل لوپن قرار بگیرد؛ اما ظهور سریع «اریک زمور»، روزنامه‌نگار و کارشناس تلویزیونی راست افراطی که رسماً نامزد ریاست‌جمهوری شده، اوضاع را تغییر داده است. با تضعیف شدید موقعیت لوپن، نامزدی زمور فرصتی را برای پکرس ایجاد کرده است تا بتواند دور اول انتخابات را به‌راحتی پشت‌سر بگذراند.

تنها ساعتی پس از آغاز سال نو میلادی و پس از هفته‌ها تظاهرات خیابانی علیه دولت سودان و تنش مردم با حاکمان نظامی، عبدالله حمدوک، نخست‌وزیر سودان تنها شش هفته پس از بازگشت به قدرت، استعفا‌ی خود را اعلام کرد. ارتش سودان وعده داده بود که دولتی غیرنظامی در سودان تشکیل دهد، اما تاکنون اراده‌ای برای اجرای این قول از خود نشان نداده است. حمدوک در پی کودتای نظامی از قدرت برکنار شده بود، اما با فرماندهان ارتش به توافق رسیده بود که تا پایان دوره انتقالی در سمت نخست‌وزیر باقی بماند. بااین‌حال، معترضان حامی دموکراسی در سودان، با ادامه تظاهرات بزرگ خیابانی، توافق میان حمدوک و کودتاگران را رد کردند و خواستار تشکیل دولتی کاملاً منفک از حضور و قدرت نظامیان شدند. از همین‌رو، حمدوک که در مأموریت خود برای تشکیل دولت ناکام ماند، با ادامه اعتراضات عمومی نسبت به اقدام نظامیان در تصرف قدرت، گفت توافق جدیدی برای انتقال قدرت سیاسی در سودان باید انجام بگیرد و در یک نطق تلویزیونی تأکید کرد: «تصمیم گرفتم که از این مسئولیت کناره بگیرم و استعفا‌ی خودم را اعلام کنم و به یک مرد یازن دیگری از این ملت شرف فرصت بدهم که کمکی نکند تا این دوره گذار به سمت کشوری دموکراتیک، غیرنظامی طی شود».

قیام مردم سودان در سال ۲۰۱۹ به حکومت اقتدارگرای عمرالبشیر که حدود ۴۰ سال در قدرت مانده بود، پایان داد، اما از آن زمان تا امروز این کشور با اختلاف میان نظامیان و سیاستمدان بر سر تقسیم قدرت و نحوه حضور در اداره کشور روبه‌رو بوده است. ژنرال عبدالفتاح البرهان، فرمانده کودتا، ضمن دفاع از این اقدام در ماه اکتبر سال گذشته، می‌گوید ورود نظامیان به عرصه قدرت ضروری بود تا به زعم او، سودان از ورود به جنگ داخلی برهیزد کند. او می‌گوید همچنان متعهد به تحویل قدرت به دولتی غیرنظامی در سال ۲۰۲۳ است. بااین‌حال، به گفته تحلیلگران، نظامیان سودانی تسلط کامل به تمامی

IFOP می‌گوید: «من نمی‌گویم او آدم کسل‌کننده‌ای است، ولی ویژگی فردی را که شخصیت جدیدی برای عرصه سیاست در فرانسه باشد، در او نمی‌بینم. پکرس هرگز نخست‌وزیر نبوده است. او ویژگی‌های منحصربه‌فرد اریک زمور، کاندیدای ناسیونالیست ریاست‌جمهوری را هم ندارد؛ اما باید توجه داشته باشیم که مکرون هم سابقه‌ای نداشت و هرگز در انتخابات شرکت نکرده بود».

سنتی‌ترین احزاب سیاسی فرانسه اکنون برای تغییر عرصه سیاست این کشور وارد میدان شده‌اند. پنج سال پس از اولین مبارزات انتخاباتی، مکرون ممکن است خود را در موقعیتی بیابد که دیگر چهره نو عرصه سیاست نیست و این چیزی است که او به آن عادت ندارد. با اینکه اعضای ثابت حزب جمهوری‌خواهان پکرس را به‌عنوان نامزد انتخابات برگزیده‌اند، اما او برای شرکت در رقابت‌های انتخابات ریاست‌جمهوری، نیاز به حمایت رای‌دهندگان بیشتری دارد. «فرانک لووریه»، شهردار لاپول-اسکوبلاک و از اعضای ارشد حزب جمهوری‌خواهان می‌گوید: «وقتی پای جلب حمایت افراد خارج از حزب به میان آید، پکرس از امتیاز بزرگی برخوردار است. وقتی نامزد ریاست‌جمهوری می‌شوید، به‌طور مداوم مثل گلوله برف بزرگ و بزرگ‌تر می‌شوید. این یک توازن و امری منطقی است. درحالی‌که وسع‌تر و گسترده‌تر عمل می‌کنید، به اصول و ارزش‌ها هم باید پایبند بمانید. در مسائل اجتماعی، او محافظه‌کارتر از تجربه را در اداره ایل دو فرانس نشان داده است که مقیاس کوچکی از کل فرانسه است».

شکستن سقف شیشه‌ای

سال‌هاست که نظرسنجی‌ها پیش‌بینی می‌کنند در انتخابات ۲۰۲۲ هم رقابت میان مکرون و لوپن به دور دوم کشیده شود. ژان فیلیپ دیورول می‌گوید: «این انتخابات با ورود زمور، شخصیت جدیدی از جناح سیاسی راست افراطی، پیش‌بینی‌ناپذیر شده است. احتمال اینکه انتخابات به دور دوم کشیده شود، بسیار زیاد است؛ چون زمور آرای طرفداران راست افراطی را که به‌طور معمول نصیب مارین لوپن می‌شود، خواهد شکست. در چنین شرایطی، جمهوری‌خواهان فرصت ظهور دوباره پیدا می‌کنند. اگر کاندیدایی از جناح راست سنتی بتواند حدود ۲۰ درصد آرا را در دور اول رای‌گیری کسب کند، می‌تواند بازی را تغییر دهد. مکرون نگران این بود که خاویر برتران کاندیدای جمهوری‌خواهان شود؛ اما با حضور والری پکرس، او در معرض تهدید بزرگ‌تری قرار دارد. پنج سال پیش مکرون چهره جدیدی بود و این‌بار پکرس می‌تواند نمونه‌ای جدید از کاندیداهای ریاست‌جمهوری باشد؛ چون او یک زن است. در پکرس خلاف مارین لوپن، کاندیدایی که می‌تواند پیروز شود، نوعی سرزندگی موج می‌زند که به ما وعده می‌دهد فضای تازه‌ای در عرصه سیاست فرانسه ایجاد خواهد شد. پکرس می‌تواند سقف شیشه‌ای را در هم بشکند». پس می‌توان گفت بریتانیا و آلمان در دهه‌های گذشته با به‌قدرت‌رسیدن تاجر و مرکل چنین تجربه‌ای را داشت‌اند و حالا نوبت فرانسه، دیگر قدرت اروپایی است و همه مشتاق حضور زنی در بالاترین جایگاه این کشور هستند.

تظاهرات مردمی عبدالله حمدوک راودار به استعفا کرد

ایستادگی سودانی‌ها در برابر کودتاچیان

امور را می‌خواهند؛ همان‌طور که در توافق با حمدوک، هرچند او به‌عنوان نخست‌وزیر اجاره‌ی می‌یافت هیئت دولت را که بیشتر متشکل از کارگزاران و تکنوکرات‌ها بود تا زمان انتخابات در سال ۲۰۲۳ هدایت کند، اما حوزه قدرت او در اداره امور کشور مشخص نشده بود. هم‌زمان تظاهرات‌کنندگان تأکید می‌کردند که به وعده نظامیان اعتمادی ندارند و از ارتش می‌خواستند از صحنه سیاست خارج شود. از همین‌رو، معترضان در تجمع بزرگی که روز یکشنبه در خیابان‌های خارطوم -پایتخت- و امدردمان -پرجمعیت‌ترین شهر سودان- شکل گرفت، شعار «قدرت باید به مردم تحویل داده شود» سر دادند. وزارت خارجه آمریکا هم در توییتی اعلام کرد واشنگتن به حمایت از آرمان‌های دموکراتیک مردم سودان ادامه خواهد داد. در بیانیه وزارت خارجه آمریکا آمده است که خشونت علیه تظاهرات‌کنندگان در سودان باید فوراً متوقف شود. کمیته مرکزی پزشکان سودانی می‌گوید از زمان آغاز سرکوب نیروهای امنیتی در ماه اکتبر تاکنون ۵۴ نفر کشته شده‌اند. اما آنچه مشخص است، آن است که استعفا‌ی حمدوک، سودان را به سمت ناآرامی‌های بیشتر سوق می‌دهد و هنوز مشخص نیست میان نظامیان و سیاستمدان بر سر تقسیم قدرت و نحوه نخست‌وزیری دوباره حمدوک داده بودند، به این استعفا چگونه واکنش نشان خواهند داد.

به باور کارشناسان، سودان در هرج‌ومرج به سر می‌برد و این وضعیت احتمالاً به تجزیه این کشور منجر خواهد شد و اوضاع احتمالاً به اعلام جمهوری‌های جدایی‌طلب بر اساس نژاد و قروپاشی همه نهادهای این کشور-ازجمله ارتش که ستون فقرات سودان است، ختم خواهد شد.

تمامی اینها در شرایطی است که معترضان هم می‌گویند در سال جدید میلادی تظاهراتی گسترده‌تر و ادامه‌دار تر تبیب خواهند داد. آنان می‌خواهند ارتش در مرحله گذار به‌سوی برگزاری انتخابات آزاد، هیچ نقشی در دولت نداشته باشد.

جهان

روزنه

جنگ‌های آینده چه شکلی خواهند بود؟

فرانک گاردنر

گزارشگر امنیتی بی‌بی‌سی

● ما در سال ۲۰۲۱ شاهد تغییری بنیادین در سیاست دفاعی و امنیتی بریتانیا بوده‌ایم. بودجه فناوری‌های دیجیتال، هوش مصنوعی و امنیت سایبری بالا رفته و بودجه تجهیزات سنتی و تعداد سربازان نیز پایین آمده است. آن هم وقتی که نیروهای روسیه دارند در نزدیکی مرزهای اوکراین مستقر می‌شوند، مسکو خواهان خروج ناتو از برخی از کشورهای عضو این پیمان شده و چین با صدای بلندتر از گذشته راجع به بازپس‌گیری تایوان صحبت می‌کند - حتی در صورت لزوم به زور. اما آینده جنگ میان قدرت‌های بزرگ چه شکلی خواهد بود و آیا غرب توان روبه‌روشدن با چالش‌های آتی را دارد؟ روز ۱۶ نوامبر، روسیه با منهدم‌کردن یکی از ماهواره‌های خودش یک موشک را در فضا آزمایش کرد. چین در تابستان موشک‌های هایپرسونیک پیشرفته خود را به آزمایش گذاشت که می‌توانند با سرعتی چندبرابر سرعت صوت پرواز کنند. میشل فلورنوی که در زمان ریاست‌جمهوری بیل کلینتون و باراک اوباما یکی از سیاست‌گذاران پنتاگون بود، می‌گوید تمرکز غرب در خاورمیانه در دو دهه گذشته به دشمنانش اجازه داده است که فاصله را در بعد نظامی بسیار کم کند. به باور او ما واقعاً در یک نقطه عطف استراتژیک قرار داریم، جایی که ما - ایالات متحده، بریتانیا و متحدانمان - داریم از ۲۰ سال تمرکز بر جنگ با تروریسم و اقدامات خرابکارانه در عراق و افغانستان بیرون می‌آییم و چشم‌هایمان دارد به این واقعیت باز می‌شود که گرفتار یک رقابت جدی با قدرت‌های بزرگ شده‌ایم». بخش عمده‌ای از این فناوری‌ها به فعالیت‌های سایبری اختصاص یافته است؛ حمله‌هایی اخلال‌آفرین که با هدف تضعیف بنیان‌های جوامع غربی، تأثیر بر انتخابات‌ها و سرقت اطلاعات حساس صورت می‌گیرند؛ اما اگر تنش‌های فعلی بین غرب و روسیه بر سر اوکراین یا بین ایالات متحده و چین بر سر تایوان به درگیری تبدیل شوند چه؟ آن چه شکلی خواهد بود؟ منیا نوووز، پژوهشگر ارشد در مؤسسه بین‌المللی مطالعات استراتژیک که بر استفاده چین از داده برای برتری نظامی تمرکز دارد، می‌گوید: «فکر می‌کنم این‌اتفاق در فضایی با تحولات بسیار سریع رخ خواهد داد که شدیداً به دامنه اطلاعاتی وابسته است». اما در عمل به چه معناست؟ به احتمال خیلی زیاد اولین اتفاقی که در هرگونه درگیری خواهد افتاد، حمله‌های عظیم سایبری از هر دو طرف خواهد بود. سعی خواهد شد که با اخلال با ارتباطات، ازجمله ماهواره‌ها یا حتی بریدن کابل‌های حیاتی کف دریا‌ها که اطلاعات را منتقل می‌کنند، طرف مقابل را «کور» کرد. از فرانتس-اشتفان گدی، متخصص آینده جنگاوری در این مؤسسه، پرسیدم معنی چنین اتفاقی برای من و شما چه خواهد بود. ممکن است تلفن‌هایمان ناگهان از کار بیفتند، بنزین به جایگاه‌ها نرسد و پخش موز غذایی دچار اخلال شود؟ او می‌گوید «به احتمال خیلی زیاد بله؛ چون قدرت‌های بزرگ نه‌تنها دارند در توانایی‌های سایبری تهاجمی سرمایه‌گذاری هنگفت می‌کنند؛ بلکه سرمایه‌گذاری در توانایی‌های جنگ الکترونیکی که می‌تواند ماهواره‌ها را مسدود کند و ارتباطات را مختل کند نیز در جریان است. پس در درگیری‌های آتی نه‌تنها نیروهای مسلح بلکه جوامع به‌طورکلی هدف قرار خواهند گرفت». بزرگ‌ترین خطر نظامی در این وضعیت تشدید ناخواسته است. اگر ارتباط ماهواره‌ای شما قطع شده باشد و برنامه‌ریزانی که در ستادهای فرماندهی زیرزمینی نشسته‌اند، ندانند که چه خبر است، منیا نوووز معتقد است که آنها در چنین وضعیتی دو گزینه خواهند داشت: یا پاسخی «حداقلی» بدهند یا «حداکثری»؛ گزینه‌ای که در ذات خود می‌تواند باعث تشدید تنش‌ها شود. یکی از عواملی که به احتمال زیاد نقش اساسی در جنگ‌های آتی ایفا خواهد کرد، هوش مصنوعی است؛ چراکه می‌تواند تصمیم‌گیری فرماندهان را بسیار سریع‌تر کند و به آنها در فراوری سریع‌تر اطلاعات کمک کند. ایالات متحده در این زمینه خاص بر دشمنان بالقوه خود برتری کیفی دارد و میشل فلورنوی معتقد است که این مسئله می‌تواند کاستی‌های دیگر غرب را که ناشی از اندازه‌بی‌کران ارتش آزادی‌بخش خلق چین است، جبران کند. اما غرب دارد در یک حیطة به شکلی خطرناک از روسیه و چین عقب می‌افتد؛ موشک‌های برین‌صوتی. آنان پرتابه‌هایی هستند که می‌توانند با سرعتی پنج تا ۲۷ برابر سرعت صوت پرواز کنند و حامل کلاهک‌های هسته‌ای و غیرهسته‌ای باشند. روسیه از آزمایش موفقیت‌آمیز موشک برین‌صوتی زیرک‌خبر داده است و مدعی است که می‌تواند همه سامانه‌های دفاعی موجود در دنیا را بی‌اثر کند. همچنین سامانه دانگ فنگ ۱۷ چین که نخستین بار در سال ۲۰۱۹ رونمایی شد، حاوی یک سفینه هدایت‌پذیر برین‌صوتی است که می‌تواند از مسیری تقریباً پیش‌بینی‌ناپذیر در جو حرکت کند و توقف آن بسیار سخت است. بااین‌حال تنها چند ساعت مانده به شروع سال ۲۰۲۲، نیروهای روسیه که دارند در مرز اوکراین تجمع می‌کنند، عمدتاً از تسلیحات سنتنی مانند تانک، خودروهای زرهی و سربازان تشکیل شده‌اند، هرچند که قطعا عناصر لازم برای جنگ سایبری و الکترونیکی تهاجمی نیز در بین آنها هست. به‌همین دلیل بریتانیا تصمیم گرفته است که از نیروهای سنتی خود بزند و در فناوری‌های جدید سرمایه‌گذاری کند. فرانتس-اشتفان گدی، متخصص آینده جنگاوری، عقیده دارد که این تصمیم قطعا ۲۰ سال بعد نتیجه مطلوبی خواهد داد؛ اما تا آن موقع یک شکاف خطرناک وجود دارد.